

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2009 in zaak
nrs. 09/11468 en 09/11470 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 april 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 april 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 mei 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.1.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is

uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.1.3. De vreemdeling heeft eerder, op 18 mei 1998, verzocht om toelating als vluchteling. Bij besluit van 11 juli 2002 heeft de staatssecretaris het door de vreemdeling tegen het besluit van 3 augustus 2000, waarbij zijn aanvraag is afgewezen, gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 10 mei 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Het besluit van 1 april 2009 is van gelijke strekking als het besluit van 11 juli 2002, zodat op het tegen dat besluit ingestelde beroep voormeld beoordelingskader van toepassing is.

2.1.4. In het besluit van 1 april 2009, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen daartoe, heeft de staatssecretaris zich, mede onder verwijzing naar het eerdere besluit van 3 augustus 2000, op het standpunt gesteld dat, voor zover thans van belang en samengevat weergegeven, uit het algemeen ambtsbericht van de minister van Buitenlandse Zaken inzake de veiligheidsdiensten in communistisch Afghanistan van 29 februari 2000 (hierna: het ambtsbericht) volgt dat de vreemdeling gezien zijn officiersfunctie persoonlijk betrokken moet zijn geweest bij misdrijven als bedoeld in artikel 1(F), aanhef en onder a en b, van het Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen van Genève van 28 juli 1951, zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 31 januari 1967 (hierna: het Vluchtelingenverdrag).

2.1.5. De vreemdeling heeft, ter weerlegging van het ambtsbericht, aan de onderhavige aanvraag twee brieven van de voorzitter van het Afghaanse parlement gericht aan de voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van 22 mei 2008 en 17 februari 2009 en een brief van Afghaanse parlementsleden van 13 februari 2009 ten grondslag gelegd. Daarnaast heeft hij een brief van de secretaris van de Commissie voor Internationale Zaken gericht aan de voorzitter van het Afghaanse parlement van 17 februari 2009 overgelegd. In deze brieven wordt - samengevat weergegeven - kritiek geleverd op het Nederlandse asielbeleid. In deze brieven is voorts vermeld dat het Ministerie van Buitenlandse Zaken (hierna: het Ministerie) het ambtsbericht heeft gebaseerd op foutieve rapporten van de buurlanden. Nu deze kritiek niet nader is geconcretiseerd en onduidelijk is op welke bronnen deze is gebaseerd, is op voorhand uitgesloten dat de brieven kunnen afdoen aan het eerdere besluit en zijn deze daarom geen nieuwe feiten als hiervoor bedoeld.

2.1.6. De vreemdeling heeft voorts een brief van het Afghaanse consulaat in Den Haag van 11 augustus 2008 overgelegd. In deze brief is, samengevat weergegeven, vermeld dat de Islamitische Republiek Afghanistan geen medewerking verleent aan een onvrijwillige terugkeer van Afghaanse onderdanen. Reeds omdat in deze brief de conclusies in het ambtsbericht niet worden besproken, laat staan weersproken, is op voorhand uitgesloten dat deze brief kan afdoen aan het eerdere besluit en is deze daarom geen nieuw feit als hiervoor bedoeld.

2.1.7. De door de vreemdeling overgelegde "Note on the Structure and Operation of the KhAD/WAD in Afghanistan 1978-1992" van de United Nations High Commissioner for Refugees van 13 mei 2008 (hierna: de UNHCR-Note), gelezen in samenhang met de brief van de landsadvocaat van 18 maart 2009 aan de voorzitter van de Afdeling (hierna: de brief van de landsadvocaat) en de brief van de UNHCR van 20 maart 2009, zijn documenten ten aanzien van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Voorts is niet op voorhand uitgesloten dat de UNHCR-Note kan afdoen aan het besluit van 3 augustus 2000. Aldus heeft de voorzieningenrechter in zoverre terecht geoordeeld dat sprake is van nieuwe feiten als bedoeld in voormeld beoordelingskader en is hij terecht overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van het besluit van 1 april 2009.

2.2. In de enige grief klaagt de staatssecretaris, samengevat en zakelijk weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij onvoldoende heeft gemotiveerd dat de brieven van de landsadvocaat en de UNHCR en de omstandigheid dat het overleg tussen de UNHCR en het Ministerie nog niet is afgerond, geen concrete aanknopingspunten vormen voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht. Daartoe betoogt de staatssecretaris dat aan de inhoud van de brief van de landsadvocaat niet de conclusie kan worden verbonden dat deze een concreet aanknopingspunt vormt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht.

2.2.1. In het bij de voorzieningenrechter bestreden besluit, gelezen in samenhang met het voornemen daartoe, heeft de staatssecretaris zich onder meer op het standpunt gesteld dat de UNHCR-Note geen concreet aanknopingspunt vormt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht. Voorts heeft hij zich op het standpunt gesteld dat de brieven van de landsadvocaat en de UNHCR, gelet op hetgeen reeds is overwogen in het besluit, geen bespreking behoeven. In de brief van de landsadvocaat staat vermeld dat het Ministerie ruime tijd geleden in contact is getreden met de UNHCR en dat het overleg over de totstandkoming van de UNHCR-Note nog niet is afgerond, omdat het Ministerie op de antwoorden van de UNHCR op een aantal aanvullende vragen wacht. Voorts staat daarin vermeld dat de UNHCR heeft aangegeven niet te kunnen zeggen op welke termijn deze antwoorden tegemoet kunnen worden gezien. De inhoud van deze brief is bevestigd in de brief van de UNHCR van 20 maart 2009.

De Afdeling heeft eerder overwogen (uitspraak van 24 september 2009 in zaak nr. 200901907/1; www.raadvanstate.nl) dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de UNHCR-Note moet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht. Gelet hierop en nu uit voornoemde brieven enkel blijkt dat het Ministerie in contact is getreden met de UNHCR, bestaat geen grond voor het oordeel dat de inhoud van deze brieven, gelezen in samenhang met de UNHCR-Note, een concreet aanknopingspunt vormt voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht.

2.2.2. Gezien het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat het bij de voorzieningenrechter bestreden besluit in zoverre onvoldoende is

gemotiveerd.

De grief slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.2. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2009 in zaak nr. 09/11468;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

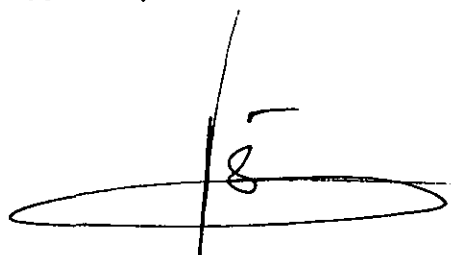
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 december 2009

91-594.

Verzonden: 22 december 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

038 888 4730

FCR

uitspraak

AFSCHRIJF

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector bestuursrecht, Voorzieningenrechter
Registratienummer: Awb 09/11470 (voorlopige voorziening)
Awb 09/11468 (beroep)

Uitspraak
in het geding tussen:

geboren op
van Afghaanse nationaliteit,
IND dossiernummer 9805.16.8012, verzoeker,
gemachtigde mr. G.J. Dijkman, advocaat te
Utrecht;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. F. Croonen,
ambtenaar ten departement, verweerder.

IND	Zwolle
24 APR 2009	
24/4	330

1. Procesverloop

Op 26 maart 2009 heeft verzoeker opnieuw een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 1 april 2009 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.

Bij brief van 1 april 2009 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling daarvan niet in Nederland afwachten. Bij verzoek van 1 april 2008 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist. Het verzoek is voorzien van gronden bij brief van 14 april 2009.

Het verzoek is ter zitting van 17 april 2009 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door de gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat wordt voldaan aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing in beroep moet worden verboden.

Awb 09/11470 (voorlopige voorziening)
Awb 09/11468 (beroep)

blad 2/4

2.2 In de uitspraak van 10 mei 2004 heeft de rechtbank, nevenzittingsplaats Groningen geoordeeld dat verweerder ernstige redenen aanwezig heeft kunnen achten om te veronderstellen dat verzoeker zich schuldig heeft gemaakt aan gedragingen als bedoeld in artikel 1(F) Vluchtelingenverdrag. Derhalve heeft de rechtbank geoordeeld dat verweerder verzoekers asielaanvraag van 18 mei 1998 terecht heeft afgewezen.

2.3 Met voornoemde uitspraak staat in rechte vast dat verweerder artikel 1(F) Vluchtelingenverdrag op verzoeker van toepassing kunnen achten. Niet is in geschil dat vervolgens de vraag voor ligt of verzoeker nieuwe feiten en omstandigheden heeft aangevoerd van na die uitspraak die maken dat het tegenwerpen van artikel 1(F) Vluchtelingenverdrag aan verzoeker onjuist zou zijn geweest.

2.4 Verzoeker heeft in dit kader als nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd:

1. een brief van zijn gemachtigde van 13 maart 2009, waarin hij onder meer een beroep doet op uitspraken van de rechtbank, nevenzittingsplaats Haarlem en Rotterdam;
2. een brief van het Afghaanse Consulaat in Den Haag van 11 augustus 2008;
3. een brief van de voorzitter van het Afghaanse Parlement (M.Y. Quaooni) van 22 mei 2008, inclusief vertaling;
4. Een brief van een aantal parlementsleden van Afghanistan van 13 februari 2009, inclusief vertaling;
5. een brief van de secretaris van de Commissie voor Internationale Zaken van 17 februari 2009, inclusief vertaling;
6. een brief van de voorzitter van het Afghaanse Parlement (M.Y. Ghanouni) van 17 februari 2009, inclusief vertaling;
7. een notitie van de UNHCR van 13 mei 2008 inzake de structuur en operaties van de KhAD/WAD in Afghanistan gedurende de periode 1978-1992;
8. een brief van de landsadvocaat G.M.H. Hoogvliet van 18 maart 2009 aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling);
9. een brief van de UNHCR van 20 maart 2009.

2.5 De rechter stelt vast dat de voornoemde stukken dateren van na het eerdere asielbesluit van 2 augustus 2000 en de uitspraak van de rechtbank van nevenzittingsplaats Groningen van 10 mei 2004. Daarom staat vast dat verzoeker tijdens de eerdere procedure niet in staat was deze stukken over te leggen.

Ter beoordeling ligt daarom de vraag voor of op voorhand is uitgesloten dat de stukken alsnog kunnen afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

2.6 De brief van de landsadvocaat G.M.H. Hoogvliet van 18 maart 2009 is geschreven in antwoord op vragen van de Afdeling gesteld in een brief van 27 februari 2009. De Afdeling heeft de vragen in de brief van 27 februari 2009 gesteld in een zaak waarin in de uitspraak van de rechtbank waartegen het hoger beroep zich richtte, was overwogen dat de notitie van het UNHCR van 13 mei 2008 geen concrete aanknopingspunten bevat voor twijfel aan de juistheid van het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Afghanistan (het ambtsbericht) van 29 februari 2000. De Afdeling verzoekt aan de Staatssecretaris van Justitie om aan te geven wat de stand van zaken dan wel de uitkomst is van het overleg tussen het ministerie van Buitenlandse Zaken en de UNHCR en in hoeverre een en ander gevolgen heeft voor de in het ambtsbericht van 29 februari 2000 getrokken conclusies.

038 868 4730

Awb 09/11470 (voorlopige voorziening)
Awb 09/11468 (beroep)

blad 3/4

In de brief van 18 maart 2009 antwoordt de landsadvocaat dat van de zijde van het ministerie van Buitenlandse Zaken is bericht dat reeds geruime tijd geleden contact is gelegd met de UNHCR. Het overleg is nog niet afgerond. Het ministerie wacht op dit moment op antwoorden van de UNHCR op een aantal aanvullende vragen, waarna het ministerie hoopt het overleg af te kunnen ronden.

2.7 Uit het voorgaande volgt dat nog niet kan worden vastgesteld of het overleg tussen de UNHCR en het ministerie van Buitenlandse Zaken wijziging zal brengen in de conclusies van het ambtsbericht van 29 februari 2000. Dit brengt de rechter tot het oordeel dat op voorhand niet valt uit te sluiten dat de uitkomst van genoemd overleg kan afdoen aan het eerdere asielbesluit.

De rechter is dan ook van oordeel dat sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden, zodat artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) niet van toepassing is.

2.8 Verzoeker heeft in de zienswijze verwezen naar de correspondentie van de landsadvocaat en de UNHCR aan de Afdeling.

Verweerder heeft in het bestreden besluit in reactie hierop slechts gesteld dat deze correspondentie gelet op hetgeen is overwogen in het besluit ten aanzien van de in de zienswijze aangedragen punten, geen nadere bespreking behoeft.

Voor zover verweerder hiermee stelt dat de correspondentie geen aanleiding vormt voor twijfel aan het ambtsbericht van 29 februari 2000, is de rechter van oordeel dat deze stelling van verweerder niet rijmt met de brief van de landsadvocaat van 18 maart 2009 waaruit volgt dat de vraag of sprake is van gevolgen van het overleg met de UNHCR voor de in het ambtsbericht van 29 februari 2000 getrokken conclusies, niet kan worden beantwoord.

Verweerder heeft daarom onvoldoende gemotiveerd dat de correspondentie van de Afdeling, de UNHCR en de landsadvocaat en het gegeven dat het overleg tussen de UNHCR en het ministerie van Buitenlandse Zaken nog niet is afgerond, geen concrete aanknopingspunten vormen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000.

Het bestreden besluit is daarom in strijd met artikel 3:2 Awb.

2.9 Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, zal de voorzieningenrechter met toepassing van artikel 8:86 Awb het beroep gegrond verklaren, het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen opnieuw op de aanvraag te beslissen met inachtneming van deze uitspraak. Omdat verzoeker in afwachting van dat besluit rechtmatig verblijf in Nederland heeft, zal het verzoek een voorlopige voorziening te treffen worden afgewezen.

Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft gezien het voorgaande geen bespreking.

2.10 Er bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van de zaak redelijkerwijs heeft moeten maken.

038 888 4730

Awb 09/11470 (voorlopige voorziening)
Awb 09/11468 (beroep)

blad 4/4

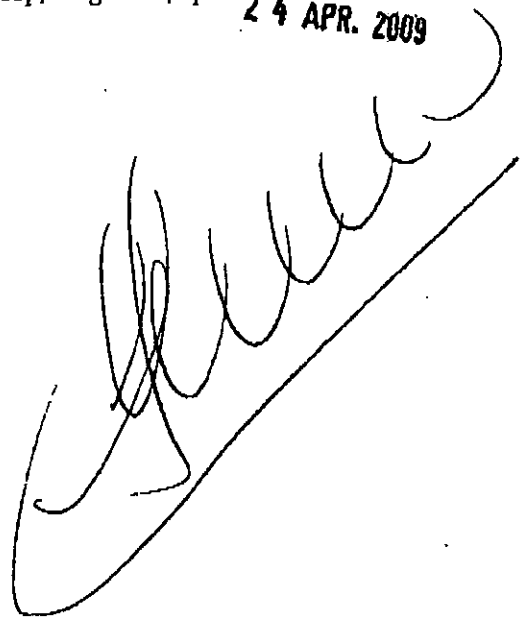
3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af;
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het besluit van 1 april 2009;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag beslist met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van K.M.C. Zijlstra-van Middelkoop, als griffier, op

24 APR. 2009

Afschrift verzonden op: 24 APR. 2009

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 6 MEI 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD OD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A. Wildeboer
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 24 april 2009
met kenmerken 09/11470 en 09/11468

Inzake:

met IND-kenmerk 9805.16.8012
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. G.J. Dijkman
advocaat te Utrecht

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. E. Gerssen
038 - 688 6260

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 april 2009, verzonden op diezelfde datum, met kenmerken Awb 09/11470 en Awb 09/11468 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep (geregistreerd onder Awb 09/1468) tegen de beschikking van 1 april 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Voor zover thans van belang heeft verweerder op 26 maart 2009 een opvolgende aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 1 april 2009 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij de thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8 op blad 3/4 van de bestreden uitspraak:

“Verzoeker heeft in de zienswijze verwezen naar de correspondentie van de landsadvocaat en de UNHCR aan de Afdeling.

Verweerder heeft in het bestreden besluit in reactie hierop slechts gesteld dat deze correspondentie gelet op hetgeen is overwogen in het besluit ten aanzien van de in de zienswijze aangedragen punten, geen nadere bespreking behoeft.

Voor zover verweerder hiermee stelt dat de correspondentie geen aanleiding vormt voor twijfel aan het ambtsbericht van 29 februari 2000, is de rechter van oordeel dat deze stelling van verweerder niet rijmt met de brief van de landsadvocaat van 18 maart 2009 waaruit volgt dat de vraag of sprake is van gevolgen van het overleg met de UNHCR voor de in het ambtsbericht van 29 februari 2000 getrokken conclusies, niet kan worden beantwoord. Verweerder heeft daarom onvoldoende gemotiveerd dat de correspondentie van de Afdeling, de UNHCR en de landsadvocaat en het gegeven dat het overleg tussen de UNHCR en het Ministerie van Buitenlandse Zaken nog niet is afgerond, geen concrete aanknopingspunten vormen voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht van 29 februari 2000.

Het bestreden besluit is daarom in strijd met artikel 3:2. Awb.”

- 3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.10 op blad 3/4. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Alvorens de grief toe te lichten wenst de Staatssecretaris ten aanzien van de termijn voor het instellen van dit hoger beroep volledigheidshalve het volgende op te merken.
- 4.2 Gelet op het bepaalde in artikel 69, tweede lid van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw) bedraagt de termijn voor het indienen van een beroepschrift in afwijking van het bepaalde in artikel 69, eerste lid van de Vw en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) één week.
- 4.3 De uitspraak is verzonden op 24 april 2009, zodat de termijn voor het instellen van hoger beroep ingevolge het bepaalde in artikel 6:8, eerste lid, gelczen in samenhang met artikel 6:24, eerste lid, van de Awb, is aangevangen op 25 april 2009. In aanmerking genomen het bepaalde in artikel 69, tweede lid van de Vw eindigt die termijn derhalve op vrijdag 1 mei 2009.
- 4.4 Ingevolge artikel 1, eerste lid, van de Algemene termijnenwet (hierna: Atw), wordt een in een wet gestelde termijn die op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag eindigt, verlengd tot en met de eerstvolgende dag die niet een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag is.
- 4.5 Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Atw zijn algemeen erkende feestdagen in de zin van deze wet: de Nieuwjaarsdag, de Christelijke tweede Paas- en Pinksterdag, de beide Kerstdagen, de Hemelvaartsdag, de dag waarop de verjaardag van de Koning wordt gevierd en de vijfde mei.
- 4.6 In artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 27 september 2007 (Stcrt. 8 oktober 2007, nr. 194) is, voor zover thans relevant, bepaald dat met een algemeen erkende feestdag als bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Atw worden gelijkgesteld 1 mei 2009 en 4 mei 2009. Nu 5 mei 2009 eveneens een algemeen erkende feestdag is, eindigt de termijn voor het indienen van het dit hoger beroep derhalve op 6 mei 2009.

Ad grief 1

- 4.7 Bij besluit van 11 juli 2002 heeft de Staatssecretaris het bezwaar van verweerder tegen de afwijzing van zijn eerdere aanvraag om een verblijfsvergunning asiel ongegrond verklaard. Bij zowel dat besluit als het besluit in primo van 2 augustus 2000 is mede betrokken het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2000 betreffende de veiligheidsdienst in communistisch Afghanistan (kernmerk: DPC/AM-663896).
- 4.8 Verweerder heeft aan zijn opvolgende aanvraag van 26 maart 2009 een groot aantal documenten ten grondslag gelegd. Deze documenten zijn in de aangevallen uitspraak onder 2.4 weergegeven. Met deze documenten heeft verweerder wens te betogen dat er naar zijn oordeel concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en de volledigheid van het voormelden ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2000. Gelezen de thans aangevallen uitspraak en bestreden overweging begrijpt de Staatssecretaris de uitspraak aldus dat de voorzieningrechter heeft geoordeeld dat de notitie van de UNHCR van 13

mei 2008 een concreet aanknopingspunt voor die twijfel kan bevatten, mede gelet op feit dat de landadvocaat in zijn brief van 18 maart 2009 aan uw Afdeling heeft aangegeven dat de vraag of sprake is van gevolgen van het overleg met de UNHCR voor de in het ambtsbericht van 29 februari 2000 getrokken conclusies, niet kan worden beantwoord. De Staatssecretaris had in ieder geval een en ander nader in het bestreden besluit dienen te motiveren.

- 4.9 Naar het oordeel van de Staatssecretaris had de voorzieningenrechter evenwel niet tot het aangevallen oordeel kunnen komen. Hij acht daartoe het volgende redengevend.
- 4.10 In de eerdere beschikking op het bezwaar van 11 juli 2002 en bij de behandeling van het beroep bij rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 10 februari 2004 is zijdens (de ambtsvoorganger van) de Staatssecretaris reeds uiteengezet dat de voor vreemdelingszaken verantwoordelijke bewindspersoon bij brief van 3 april 2000 naar aanleiding van het in deze appelprocedure centraal staande ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 29 februari 2000 heeft aangegeven dat aan een officier of een onderofficier van de KhAD/WAD die asiel aanvraagt in Nederland voortaan in de regel art. 1F van het Vluchtelingenverdrag zal worden tegengeworpen. Aangegeven is dat bij het voeren van een dergelijk beleid het karakter van de organisatie centraal staat. Daarbij valt onderscheid te maken tussen organisaties die van tijd tot tijd misdrijven als bedoeld in art. 1F van het Vluchtelingenverdrag plegen en organisaties met een zogenaamd beperkt wreed doel. Op grond van hetgeen bekend is over de werkwijze van de KhAD/WAD is zonder meer de conclusie gerechtvaardigd dat het ten tijde van belang ging om een organisatie met een beperkt wreed doel. Dat betekent dat op zichzelf niet kan worden gezegd dat het beleid dat al geruime tijd en ook thans nog wordt gevoerd, niet door de beugel zou kunnen. In dat kader is niet zonder belang dat in het beleid niet tot uitgangspunt is genomen dat iedere vreemdeling die betrokken is geweest bij de KhAD/WAD in de regel art. 1F van het Vluchtelingenverdrag krijgt tegengeworpen. Er zijn bepaalde categorieën binnen die organisatie aangewezen. Alleen aan een persoon die behoort tot een dergelijke categorie wordt in de regel art. 1F van het Vluchtelingenverdrag tegengeworpen, tenzij hij aantoont een significante uitzondering te vormen. Dat houdt in dat zelfs als met enig recht zou kunnen worden gezegd dat bepaalde conclusies in het ambtsbericht mogelijkwijs in hun absoluutheid te ver zouden gaan – daar gaat de Staatssecretaris overigens niet van uit - dat nog niet betekent dat de inhoud van het ambtsbericht niet ten grondslag zou kunnen of mogen worden gelegd aan het beleid. Ook als niet voor iedere (onder-)officier zou gelden dat hij (of zij) zich schuldig moet hebben gemaakt aan mensenrechten-schendingen betekent dat dus nog niet dat op basis van de beschikbare informatie niet kan worden gesteld dat in de regel art. 1F van het Vluchtelingenverdrag wordt tegengeworpen. Het beleid biedt met zoveel woorden de mogelijkheid dat zich in voorkomend geval een significante uitzondering voordoet. De Staatssecretaris meent derhalve dat bepaald niet ten onrechte de "presumption of responsibility" wordt gehanteerd.
- 4.11 De eerste jaren na het verschijnen van het ambtsbericht van 29 februari 2000 is eigenlijk geen wezenlijke kritiek op de inhoud van het ambtsbericht uitgeoefend, althans geen kritiek die was terug te voeren op gezaghebbende bronnen die in een andere richting dan het ambtsbericht zouden wijzen. Toch zijn er na enkele jaren jurisprudentiële problemen ontstaan.

Opmerkelijk is dat de toenmalige problemen (in feite) niet waren terug te voeren op de opvatting dat er concrete aanknopingspunten waren voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht. Hoewel ook toen al de opvattingen van dr. A. Giustozzi – hierna Giustozzi – een rol speelden, werd in die opvattingen geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht gezien. Mutatis mutandis gold hetzelfde voor de toen reeds ingebrachte informatie van Amnesty International, die er op neerkwam dat bepaalde conclusies uit het ambtsbericht niet konden worden bevestigd. De reden om het ambtsbericht in 2004 te “diskwalificeren” was – kort gezegd – de conclusie dat het ambtsbericht onvoldoende grondslag had in de daaraan ten grondslag liggende stukken, waarbij het met name ging om de stelling dat alle (onder-)officieren – samengevat – betrokken zijn geweest bij de schending van mensenrechten. De debatten in 2004 hebben geleid tot de ook door de rechtbank in de onderhavige procedure aangehaalde uitspraak van Uw Afdeling van 30 november 2004 (JV 2005, 49). Na kennisneming van de onderliggende stukken heeft Uw Afdeling – onder meer – geconcludeerd dat daarin de bevindingen worden bevestigd omtrent het roulatiesysteem, zoals in het ambtsbericht beschreven. Daarbij is in aanmerking genomen dat de informatie in het ambtsbericht is gebaseerd op vele verklaringen van informanten van de Ambassade en op andere bronnen. Over de herkomst van de informatie en de inzichten die de informatie verschaft, heeft uitvoerige correspondentie tussen het Ministerie van Buitenlandse Zaken en de Ambassade plaatsgevonden. Opgemerkt is dat blijkens de memoranda, opgesteld door de Ambassade in antwoord op vragen van de zijde van het Ministerie over concepten van het ambtsbericht, de informanten afkomstig zijn uit een netwerk van deskundigen, waarvan de Ambassade gebruik pleegt te maken om inzicht te krijgen in de Afghaanse samenleving en dat van gewezen (onder-)officieren van de KHAD/WAD geen verklaringen zijn afgenomen, omdat ernstig aan de objectiviteit van die verklaringen werd getwijfeld. Van belang is ook nog te vermelden dat is aangegeven dat de informanten onafhankelijk van elkaar zijn geraadpleegd en elk onderwerp dat aan de KhAD/WAD is gerelateerd, afzonderlijk aan hen is voorgelegd. De verklaringen stemden volgens het memorandum volledig met elkaar overeen. Verder is van belang nog op te merken dat Uw Afdeling heeft beslist dat de constatering van Amnesty International en van Giustozzi dat de conclusie in het ambtsbericht dat alle (onder-)officieren van de KhAD/WAD zich gedurende hun diensttijd schuldig hebben gemaakt aan schendingen van de mensenrechten niet konden worden bevestigd een constatering is die zowel onvoldoende is om te kunnen doorgaan als concreet aanknopingspunt als hiervoor bedoeld, als gebaseerd is op persoonlijke vermoedens en veronderstellingen.

- 4.12 Uw Afdeling heeft derhalve na grondig onderzoek van de onderliggende stukken beslist dat er, mede in het licht van de toen tegen het ambtsbericht ingebrachte tegenwerpingen – geen reden is te oordelen dat niet van de conclusies, neergelegd in § 2.7 van het ambtsbericht, zou mogen worden uitgegaan. In de door verweerder aangehaalde uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem van 18 februari 2009 (Awb 07/24779) daarentegen heeft die rechtbank en nevenzittingsplaats in die zaak geen kennis genomen van de onderliggende stukken van het ambtsbericht, althans dat blijkt niet uit die bestreden uitspraak. Desalniettemin komt die rechtbank en nevenzittingsplaats in die door verweerder aangehaalde uitspraak tot “diskwalificatie” van het ambtsbericht omdat er thans wél concrete aanknopingspunten zouden bestaan voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht. Die twijfel van die rechtbank en nevenzittingsplaats wordt

voor een niet onbelangrijk deel wederom gevoed door de informatie van Giustozzi. De argumenten die destijds bijdroegen aan de conclusie dat in de rapportages van Giustozzi geen aanknopingspunt kon worden gezien voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht worden nu door die rechtbank en nevenzittingsplaats van tafel geveegd. Nog immer geldt echter dat de rapportages van Giustozzi in ieder geval voor een niet onbelangrijk deel zijn gebaseerd op aannames en veronderstellingen, waarbij Giustozzi met een zekere logica probeert uit beschikbare informatie conclusies te trekken. Hoewel op deze aanpak vanuit wetenschappelijk oogpunt mogelijk weinig is aan te merken, kan op basis van diens veronderstellingen niet worden geconcludeerd dat het destijds zijdens het Ministerie van Buitenlandse Zaken uitgevoerde onderzoek onbetrouwbaar is of tot onjuiste conclusies zou hebben geleid. Die rechtbank en nevenzittingsplaats lijkt aan het slot van rov. 2.24 te suggereren dat een wetenschappelijke hoedanigheid met zich brengt dat niet gauw stellige beweringen zullen worden gedaan, reden waarom die rechtbank en nevenzittingsplaats de redenering die destijds ten grondslag lag aan de conclusie dat in de rapportages van Giustozzi geen aanknopingspunten als eerder bedoeld zijn te vinden, onder tafel veegt. Uit niets is echter gebleken dat sedertdien wezenlijk nicuwe feiten aan het licht zijn gekomen. Eerder aannemelijk lijkt dat het terughoudende taalgebruik van Giustozzi is terug te voeren op het feit dat hij bepaalde aspecten niet concreet heeft kunnen vaststellen en dat hij vervolgens op basis van een door hem logisch geachte redenering beoordeelt of bepaalde aspecten wel of niet in de rede liggen. Er zijn diverse voorbeelden aan te halen die dit vermoeden bevestigen. De Staatssecretaris meent dan ook dat die rechtbank en nevenzittingsplaats, gelijk ook in de bestreden beschikking van 1 april 2009 op pagina 4 en volgende, is opgemerkt, ten onrechte in de rapportages van Giustozzi in de grondslag heeft gezien voor de conclusie dat nu, negen jaar na het uitbrengen van het ambtsbericht, wel concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid daarvan.

- 4.13 De notitie van de UNHCR van mei 2008 heeft een niet onbelangrijke rol gespeeld bij de beoordeling door de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem als ook in het oordeel van de voorzieningenrechter in de thans aangevallen uitspraak. In antwoord op vragen van kamerlid De Wit van 20 mei 2008 hebben de Minister van Buitenlandse Zaken en de Staatssecretaris in juli 2008 geantwoord dat het rapport van de UNHCR vragen opwerpt over de conclusies van het ambtsbericht van 29 februari 2000, maar dat ambtsbericht niet weerlegt op basis van inzichtelijke en gedocumenteerde informatie. Gesteld is dat het rapport van de UNHCR geen nieuwe, de bewindslieden onbekende informatie bevat. Opgemerkt wordt dat een belangrijke bron van de UNHCR wordt gevormd door een rapport van Giustozzi, welk rapport al eerder bekend was. Ook dat rapport weerlegt de conclusies uit het ambtsbericht - aldus de bewindslieden - niet.

Zie: TK 2007-2008, Aangangsel van de Handelingen, nr. 2951.

- 4.14 De Staatssecretaris meent dat dit antwoord voor juist moet worden gehouden. Er worden inderdaad vragen opgeworpen over de in het ambtsbericht getrokken conclusies maar een concrete weerlegging van de informatie uit het ambtsbericht bevat het rapport niet. Dat het rapport andere informatie bevat moge juist zijn, daarmee is nog geen sprake van concrete informatie die aanleiding vormt tot twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht.

- 4.15 Uit eerder bedoelde antwoorden blijkt dat de Minister van Buitenlandse Zaken zich bereid heeft verklaard met UNHCR en, voorzover mogelijk, met diens bronnen, in overleg te treden. Dat de Minister van Buitenlandse Zaken die bereidheid heeft getoond kan vanzelfsprekend niet worden gezien als erkenning dat sprake is van concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht. Verwezen zij naar de op de vragen 3 en 4 door de Minister van Buitenlandse Zaken in juli 2008 gegeven antwoorden.
- 4.16 Naar de Staatssecretaris heeft begrepen is zijdens de Minister van Buitenlandse Zaken terzake reeds geruime tijd geleden contact gelegd met de UNHCR. Het overleg tussen de UNHCR en het Ministerie van Buitenlandse Zaken over de totstandkoming van de UNHCR-notitie is nog niet afgerond. Het Ministerie wacht op dit moment op antwoorden van de UNHCR op een aantal aanvullende vragen. Na ontvangst van deze antwoorden hoopt het Ministerie het overleg af te kunnen ronden. De UNHCR heeft aangegeven niet te kunnen zeggen op welke termijn deze antwoorden tegemoet kunnen worden gezien. Dit is ook in de door de voorzieningenrechter aangehaalde brief van de landsadvocaat op 18 maart 2009 aan Uw Afdeling bericht.
- 4.17 Aan de inhoud van die brief kan evenwel en onder verwijzing naar hetgeen hiervoor onder 4.15 is opgemerkt, niet de conclusie verbonden worden dat hieruit wel een concreet aanknopingspunt zou bestaan twijfel aan de juistheid van het ambtsbericht. Dit heeft de voorzieningenrechter miskend. Anders dan in de bestreden overweging is geoordeeld, heeft de Staatssecretaris het bestreden besluit van 1 april 2009 wel voorzien van een draagkrachtige motivering.
- 4.18 Overigens wordt ten aanzien van de rapportage van de UNHCR nog opgemerkt dat deze voor een deel is gebaseerd op "knowledgeable sources". Wie die "knowledgeable sources" zijn blijft onduidelijk. Duidelijk is wel dat ook acht is geslagen op informatie van personen die betrokken zijn geweest bij de KhAD/WAD. In welke mate zij betrokken zijn geweest wordt wederom niet duidelijk. Bovendien is de vraag hoeveel van de geraadpleegde "knowledgeable sources" personen zijn die geassocieerd kunnen worden met de KhAD/WAD? En wat was de aard van hun functies aldaar? Ook is niet bekend welk gedeelte van het rapport is terug te voeren op informatie van personen die betrokken waren bij de KhAD/WAD. Bij het onderzoek dat door de Minister van Buitenlandse Zaken destijds is verricht is er juist voor gekozen die informatie ter zijde te laten omdat voor de betrouwbaarheid van die informatie niet kon worden ingestaan. Het is niet onaannemelijk dat personen die destijds betrokken waren bij de KhAD/WAD er belang bij hebben de aard van de organisatie en de gepleegde mensenrechtenschendingen te relativiseren en hun eigen aandeel daarin te reduceren. Een andere, kennelijk niet onbelangrijke bron voor het rapport is juist weer Giustozzi. De vraag rijst of diens gedachten aan kracht winnen doordat zij door de UNHCR mede aan een rapport ten grondslag worden gelegd?
- 4.19 In de visie van de Staatssecretaris is er geen enkele reden om op basis van de thans beschikbare gegevens vraagtekens te plaatsen bij de onafhankelijkheid, de betrouwbaarheid en de objectiviteit van het destijds door de Minister van Buitenlandse Zaken uitgebrachte ambtsbericht. In de notitie van de UNHCR en de bevindingen van Giustozzi bestaat geen aanleiding voor de conclusie dat met name de inhoud van de paragrafen 2.4 en 2.7 van het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 29

februari 2000 aan gerechtvaardigde twijfel onderhevig zijn en aldus daarin concrete aanknopingspunten aanwezig geacht voor twijfel aan de juistheid en/of volledigheid van het ambtsbericht.

4.20 Gelet op dit alles had de voorzieningrechter het beroep tegen het besluit van 1 april 2009 ongegrond dienen te verklaren.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 1 april 2009 ingestelde beroep.

Zwolle, 6 mei 2009

Gemachtigde

mevrouw mr A. Wildeboer, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6501
telefax 038 888 6557*